

HEILI KARJALASTA

Kauas maailmaan läksin kulkemaan, kuljin niin iloisna ja huoletonna vaan.

Jouduin Karjalaan, kuinkas sattuikaan, lemmenpiston sydämeeni sain.

Hei, Karjalasta heilin minä löysin, löysin heilin pienen, herttaisen.

Hän kohta minut sitoi lemmen köysin, sitoi hurmahan ijäisehen.

Tunne outo rinnassani on kuin paino povellani

ja kuitenkin niin onnellinen oon.

Hei, Karjalasta heilin minä löysin, vaivuin hurmahan ijäisehen.

Vaan en saanutkaan tuonne onnelaan jäädä, täytyi jällehen rientää kauas pois.

Mutta rinnassain yks on aatos vain, jospa Karjalaan taas päästä vois.

Hei, Karjalasta heilin minä löysin, löysin heilin pienen, herttaisen.

Hän kohta minut sitoi lemmen köysin, sitoi hurmahan ijäisehen.

Tunne outo rinnassani on kuin paino povellani

ja kuitenkin niin onnellinen oon.

Hei, Karjalasta heilin minä löysin, vaivuin hurmahan ijäisehen.

Ja mä tiedän sen, immyt armainen oottaa siellä Karjalan mailla ystävää,

jok ei konsanaan luovu aarteestaan, vaan sen sydämessään säilyttää.

Hei, Karjalasta heilin minä löysin, löysin heilin pienen, herttaisen.

Hän kohta minut sitoi lemmen köysin, sitoi hurmahan ijäisehen.

Tunne outo rinnassani on kuin paino povellani

ja kuitenkin niin onnellinen oon.

Hei, Karjalasta heilin minä löysin, vaivuin hurmahan ijäisehen.